

Broszurę opracowano we współpracy z konsultantami **Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”**, placówki Instytutu Psychologii Zdrowia PTP, w składzie:

Piotr Antoniak
Malwina Bobrzyk
Renata Durda
Norbert Staręga

„Niebieska Linia”

ul. Korotyńskiego 13
02-121 Warszawa
www.niebieskalinia.pl

Poradnia telefoniczna „Niebieskiej Linii”

(22) 668-70-00
poniedziałek - piątek w godzinach 12:00-18:00

Poradnia mailowa „Niebieskiej Linii”

poradnia@niebieskalinia.pl
Poradnia dofinansowana jest ze środków kampanii Avon kontra Przemoc.

OTWÓRZ OCZY

Wykorzystane w broszurze grafiki pochodzą z globalnej kampanii #OtwórzOczy, w której w obrazowy i bezpośredni sposób zwracamy uwagę, że problem przemocy dotyczy nas wszystkich. Głównym przesłaniem akcji jest uświadomienie społeczeństwu, że nie możemy pozostawać obojętni na żadne przejawy przemocy w naszym otoczeniu.

POZNAJ

HISTORIE PRAWDZIWE: PRZEMOC

W ramach kampanii **Avon kontra Przemoc**, wspieramy poradnię internetową Niebieskiej Linii. W przychodzących codziennie mailach, ofiary i świadkowie przemocy opisują swoje bolesne doświadczenia.

#OtwórzOczy! Może ktoś w Twoim otoczeniu przeżywa podobny dramat?

„Odchodzę od męża, bo nie jestem w stanie żyć w atmosferze strachu i agresji, jaka panuje u nas w domu. Z pozoru jesteśmy normalną rodziną, ale za zamkniętymi drzwiami codziennie rozgrywa się dramat. Są chwile, kiedy tracę siły, ale wiem, że muszę walczyć o siebie i dziecko”.

„Kiedy byłam w ciąży, wiecznie się kłóciliśmy. Mąż nie szczędził mi przykrych słów, a awantury często kończyły się rękoczynami. Najbardziej boję się o synka i jego zdrowie; ma już półtora roczku, a nadal często budzi się w nocy. Chcę zapewnić mu poczucie bezpieczeństwa i spokojne, szczęśliwe życie.”

„Czuję się bezsilny. Moja dziewczyna mieszka w małej miejscowości i jest nękana psychicznie i fizycznie przez rodziców. Nie radzi sobie i jest załamana, a ja boję się, że któregoś dnia nie wytrzyma i zrobi sobie krzywdę. Z każdym jest coraz gorzej, a ja nie wiem, co robić.”

„Studuję prawo i mój ojciec wie, że gdyby znowu podniósł na mnie rękę, bez wahania zgłosiłabym to na policji. Nie oszczędza jednak mojej mamy, a ona za wszystko się obwinia i nie przyjmuje do wiadomości, że coś mogłoby się zmienić. Jak mogę jej pomóc?”

Aby uzyskać pomoc, napisz: poradnia@niebieskalinia.pl

HISTORIA KAMPANII

AVON KONTRA PRZEMOC W POLSCE

W Polsce kampania **Avon kontra Przemoc** została zainicjowana w 2008 roku.

Celem akcji jest wyrażenie głośnego i kategorycznego sprzeciwu wobec przemocy oraz wszelkich jej przejawów. Kampania pokazuje społeczeństwu, że aktywne zaangażowanie w walkę z tym zjawiskiem jest konieczne i leży po stronie każdego z nas. Wszelkie formy zachowania, które poniżają, naruszają godność i powodują cierpienie powinny być społecznie potępiane, a nie przemilczane. Przemoc nie może być tematem tabu.

Istotę problemu dostrzegły również Gwiazdy, które swoim wizerunkiem wspierały inicjatywę. W ciągu sześciu lat do akcji włączyło się liczne grono znanych i lubianych osób, m.in.: Małgorzata Domagała, Pani Prezydentowa Jolanta Kwaśniewska, Katarzyna Zielińska, Andrzej Krzywy, Robert Korzeniowski, Przemysław Saleta, Marek Włodarczyk, Robert Kudelski oraz Zofia Ragankiewicz.

Do tej pory akcję objęły patronatem następujące organizacje: Fundacja Feminoteka, która uczestniczyła w kampanii od początku pojawienia się jej w Polsce oraz Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”.

Wszystkie działania w ramach kampanii prowadzone są dzięki środkom pozyskanym ze sprzedaży produktów Avon „Powiedz STOP Przemocy!”

Do 2014 roku udało nam się zebrać na ten cel prawie milion złotych!

Skoro
nadal
z nim jest,
pewnie nie
dzieje się
JEJ
krzywda.

CZY WIESZ

CZYM JEST PRZEMOC?

Przemoc w rodzinie to zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody.

RODZAJE PRZEMOCY

Przemoc fizyczna – bicie, popychanie, odpychanie, szarpanie, duszenie, policzkowanie

Przemoc psychiczna – poniżanie, wyśmiewanie, upokarzanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów, nieustanna krytyka, narzucanie własnych sądów, wyzywanie, zawstydzanie, stosowanie groźb, izolacja, groźba zabójstwa, domaganie się posłuszeństwa

Przemoc seksualna – wymuszanie pożycia seksualnego (również w małżeństwie), molestowanie seksualne, wymuszanie nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych

Przemoc ekonomiczna – odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy, niezaspokajanie materialnych potrzeb rodziny. Sprawca używa pieniędzy albo innych środków materialnych do stworzenia relacji władzy i kontroli nad partnerką, podporządkowania jej sobie albo przerwania na nią odpowiedzialności za utrzymanie domu. Sprawca uniemożliwia dostęp do wspólnego konta, wydziela i kontroluje jej wydatki, utrudnia podjęcie pracy, uzależnia przekazanie środków na utrzymanie wspólnego gospodarstwa od spełnienia swoich wymagań, nie płaci zasądzonych alimentów, zaciąga kredyty bez wiedzy i zgody drugiej osoby.

PAMIĘTAJ

PRZEMOC TO PRZESTĘPSTWO

POLSKIE PRAWO ZAKAZUJE STOSOWANIA PRZEMOCY W JAKIEJKOLWIEK FORMIE!

CYKLE PRZEMOCY

Faza narastania napięcia - W tej fazie sprawca jest zazwyczaj porytowany, rozdrażniony i o wszystko ma pretensje. Ofiara stara się go uspokajać poprzez spełnianie zachcianek i nawet najtrudniejszych zadań wierząc, że wreszcie usunie przyczynę irytacji i rozładuje napięcie. Energia ofiary jest skoncentrowana na wszystkich możliwych działaniach, które pozwoliłyby uniknąć kolejnej awantury. Prawda jest taka, że ofiara nie może nic zrobić, by uniknąć kolejnej fazy.

Faza ostrej przemocy - W tej fazie sprawca staje się gwałtowny, wpada w furię. Znajdując w zachowaniu ofiary sobie wiadomy pretekst wywołuje awanturę stosując różne formy przemocy. Ofiara może zostać wtedy poważnie pobita, zraniona, czasem zagrożone jest jej życie. Wtedy najczęściej ofiara decyduje się na szukanie pomocy i/lub ma kontakt ze służbami (np. pogotowiem, lekarzem pierwszego kontaktu).

Faza miodowego miesiąca - W tej fazie sprawca okazuje skruchę i miłość zwłaszcza, gdy ofiara ujawni prawdę. Sprawca zaczyna się wtedy zachowywać tak, jak ofiara sobie tego życzy. Przeprasza, obiecuje poprawę, tłumacząc często, że nie pamięta aktu przemocy (argumentując, że np. był pijany). Jest czuły, troskliwy, zapewnia o swojej miłości. Przepraszając, sprawca często obsypuje ofiarę prezentami i płacze, czemu ta nie może się oprzeć. Sprawca i ofiara zachowują się jak zakochana para. Ofiara zaczyna wierzyć w to, że partner się zmienił i że akt przemocy był jednorazowym incydentem. Czuje się kochana, myśli, że jest dla niego ważna i odwzajemnia te uczucia. Faza ta zatrzymuje ofiarę w cyklu przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Jednak faza miodowego miesiąca mija i znowu rozpoczyna się faza narastania napięcia. Faza miodowego miesiąca niesie zagrożenie, ponieważ przemoc w następnym cyklu bywa zazwyczaj gwałtowniejsza.

To dzięki sprzedaży produktów z Symbolem Nieskończoności prowadzimy działania w ramach kampanii

Bransoletka „Powiedz STOP Przemocy”
więcej na www.avon.pl

Gdzie byłaś wczoraj w nocy?

Dlaczego nie zadzwoniłaś?

Czekałem na Ciebie całą noc.

Nie rób tak więcej, NIGDY!!!

Czytając jego SMSy,
czuję się prześladowana.

CO JEST PRAWDĄ, CZYLI FAKTY I MITY NA TEMAT PRZEMOCY

MIT | Przemoc w rodzinie to prywatna sprawa, nikt nie powinien wtrącać się w prywatne sprawy rodziny.

FAKT | Niekontrolowana agresja może prowadzić do eskalacji przemocy. Żadnej sytuacji, w której może dojść do utraty zdrowia lub życia, nie można traktować jako kwestii prywatnej. Mit ten utwierdzają powszechnie powtarzane powiedzenia: „brudy pierze się we własnym domu”; „zły to ptak co własne gniazdo kala”; „nie mów nikomu co się dzieje w domu”.

MIT | Przemoc dotyczy tylko rodzin z marginesu społecznego.

FAKT | Przemoc w rodzinie może dotyczyć każdego. Niezależnie od sytuacji ekonomicznej, wykształcenia czy grupy społecznej.

MIT | Nie donosi się na rodzinę/znajomych/sąsiadów na policję.

FAKT | Przemoc domowa nie jest tylko sprawą rodzinną, ale przestępstwem ściganym z urzędu. Policja jest powołana do ochrony bezpieczeństwa osób, zapobiegania popełnianiu przestępstw i ścigania sprawców przestępstw.

MIT | To był jednorazowy incydent, który się nie powtórzy.

FAKT | Akt przemocy domowej rzadko jest jednorazowym incydem. Jeżeli nie zostaną podjęte stanowcze działania wobec sprawcy, istnieje duże prawdopodobieństwo, że znowu się powtórzy.

MIT | Gdyby ofiara naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy.

FAKT | Strach, zależność finansowa, brak innych możliwości zamieszkania, obawa przed „pozbawieniem dzieci ojca”, brak pracy – to tylko niektóre z czynników powstrzymujących kobiety przed odejściem od sprawcy.

MIT | Alkohol jest główną przyczyną przemocy w rodzinie.

FAKT | Alkoholizm nie jest przyczyną przemocy. Wielu mężczyzn zachowuje się agresywnie w stosunku do partnerki, kiedy są trzeźwi, ale są i tacy, którzy biją tylko pod wpływem alkoholu.

MIT | Dla dobra dzieci kobieta powinna poświęcić swoje szczęście i „ratować” małżeństwo.

FAKT | Badania pokazują, iż emocjonalne i fizyczne zdrowie dzieci polepsza się, kiedy są odizolowane od sprawcy. Wiele kobiet opuszcza związek oparty na przemocy, mając na względzie przede wszystkim ochronę dzieci, a w drugiej kolejności siebie.

MIT | Jeśli ktoś jest bity, to znaczy, że na to zasłużył.

FAKT | Nikt nie zasługuje na bicie! Zupa była za słona, kobieta źle zajmowała się dziećmi, była nie dość troskliwa dla męża, zbyt dużo czasu spędzała poza domem – to tylko preteksty!

KWESTIONARIUSZ DIAGNOSTYCZNY

— Czy ktoś z bliskich Ci osób:

- traktuje Cię w sposób, który Cię rani i/lub obrzuca Cię obelgami i wyzwiskami?
- popycha Cię, policzkuje, uderza, szarpie?
- ośmiesza lub obraża ludzi, których lubisz i cenisz?
- stale krytykuje Twoją osobę (Twoje poglądy, uczucia, pochodzenie, wykształcenie)?
- dusił Cię, kopał, obezwładniał, wykręcał ręce?
- groził Ci nożem, siekierą, bronią palną?
- obwinia Cię za swoje agresywne zachowanie; mówi, że to Ty jesteś wszystkim winna?
- zmuszał Cię do współżycia lub uprawiania praktyk seksualnych, które Ci się nie podobają?
- straszył Cię, że pobije Twoich przyjaciół/bliskich, jeśli będą próbowali Ci pomóc?
- zabiera Ci pieniądze, każe o nie prosić lub po prostu nie chce ich dawać?
- zachowuje się wobec dzieci w sposób budzący Twój sprzeciw?
- grozi, że zabierze Ci wszystko (dzieci, pieniądze, dom), jeśli nie będziesz posłuszna?
- przeprasza Cię, rozpieszcza prezentami po tym, jak Cię pobił?
- sprawia, że czujesz się nieswojo, gdy spotykasz się z przyjaciółmi w jego obecności?
- spowodował, że w czasie trwania małżeństwa zerwałaś kontakty z przyjaciółmi/rodziną?
- groził, że Cię/się zabije, jeśli odejdziesz, i głównie dlatego podtrzymujesz związek?
- pobił Cię tak, że wymagałaś pomocy lekarskiej lub leczenia szpitalnego?
- wywołuje u Ciebie uczucie zagrożenia we własnym domu?

Jeśli choć na jedno pytanie odpowiedziałaś twierdząco, istnieje duże prawdopodobieństwo, że doznajesz przemocy w rodzinie. Porozmawiaj o tym z kimś zaufanym!

BĘDĄC OFIARĄ PRZEMOCY

CO MOŻESZ CZUĆ I MYŚLEĆ

— Sytuacja, w której się znalazłaś, jest bardzo bolesna. Cierpisz, bo jesteś krzywdzona przez bliską osobę. W związku z tym możesz odczuwać:

- strach przed zachowaniem sprawcy i samą jego obecnością. Strach ten może się uogólnić i objawiać się dużym poziomem lęku bez realnej przyczyny.
- przerażenie
- smutek, apatię, bierność
- rozpacz
- wstyd, że ta osoba tak postępuje
- nastroje depresyjne; gdy nic nie chce Ci się robić, trudnością jest wykonywanie najprostszych codziennych czynności
- wzmożoną czujność i wyczulenie na nastroje, humory i zachowania sprawcy
- złość, gniew i wrogość wobec sprawcy albo wobec ludzi, którzy sprzeciwiają się jego zachowaniom
- chęć obrony jego zachowań wobec innych ludzi lub rodziny
- wdzięczność gdy zachowa się wobec Ciebie, zwłaszcza w obecności innych, zgodnie z normami
- miłość, czułość, troskę i chęć opieki – zwłaszcza w okresie spokoju
- nadzieję, że sprawca się zmieni i nie powróci krzywdzące zachowania

— Ta sytuacja jest bardzo trudna i możesz mieć także sprzeczne myśli:

- Nie ujawnia się tajemnic rodzinnych.
- We wszystkich rodzinach jest podobnie – inne kobiety też tak mają, więc nie mogę protestować.
- Jeśli ktoś jest bity, to znaczy, że na to zasługuje.
- Nikt nie powinien wtrącać się w prywatne sprawy rodziny.
- Nie można zmienić swojego przeznaczenia.
- Muszę sama sobie poradzić, bo co ze mnie za partnerka/matka/żona.
- Przemoc jest wtedy, gdy są widoczne ślady pobicia.
- Coś ze mną jest nie tak – zaczynam wariować.
- Nie mogę być zgwałcona przez męża, bo seks to mój „obowiązek małżeński”.
- On tylko nie lubi moich znajomych, więc nie będę się z nimi spotykać, ale to nie przemoc.
- Nic takiego się nie stało, on tylko...
- To przeze mnie on tak się zachowuje.
- Przemoc w rodzinie to problem marginesu społecznego, my mamy „konflikty małżeńskie”.
- Alkohol/narkotyki/złe towarzystwo powodują przemoc, a my jesteśmy dobrą rodziną.
- To dobry człowiek, tylko sobie nie radzi.
- On tego nie chce, tylko nie potrafi inaczej.
- Każdy mężczyzna wydziela pieniądze kobiecie, zwłaszcza jeśli ta nie pracuje.

— Wszystkie te myśli są normalne i typowe dla kogoś, kto doświadcza przemocy.

CO ROBIĆ

JEŚLI JESTEŚ OFIARĄ PRZEMOCY

- Przygotuj plan konkretnych działań, jakie podejmiesz, jeśli wystąpią następne akty przemocy ze strony sprawcy.
- Jeśli jest to możliwe, wzywaj policję w sytuacji zagrożenia. Skuteczna interwencja polega na zatrzymaniu sprawcy, jeśli stwarza zagrożenie dla otoczenia. Domagaj się, aby policjanci wypełnili „Niebieską Kartę” - będzie to początek multidyscyplinarnej pomocy dla Ciebie i Twojej rodziny. Policjant powinien Cię poinformować, jakie prawa Ci przysługują, w jaki sposób może Ci pomóc oraz zostawić adresy instytucji pomagających ofiarom przemocy w rodzinie w najbliższej okolicy.
- W Twojej okolicy są instytucje i organizacje, które powinny udzielić Ci pomocy, takie jak: policja (dzielnicowy), Ośrodek Pomocy Społecznej, punkty konsultacyjne dla osób z problemem przemocy lub problemem alkoholowym, ośrodki interwencji kryzysowej, poradnie leczenia uzależnień, przychodnie zdrowia.
- Porozmawiaj z kimś, komu ufasz, o tym, co dzieje się w Twoim domu. Nie masz powodu się wstydzić!
- Poproś sąsiadów, aby reagowali na odgłosy awantur i wzywali policję.
- Jeśli chcesz, aby osoba stosująca przemoc została ukarana, złóż zawiadomienie o przestępstwie do policji lub prokuratury rejonowej. Przemoc w rodzinie jest przestępstwem ściganym z urzędu. Polega to na tym, że wystarczy złożyć zawiadomienie, dalsze działania podejmie prokurator lub policjant.

- Jeśli zostałeś pobita lub zgwałcona, poproś lekarza, aby przeprowadził obdukcję. Obdukcja jest płatna, może ją wystawić tylko lekarz do tego uprawniony - lekarz sądowy.
- Możesz też zwrócić się do lekarza rodzinnego, lekarza pierwszego kontaktu lub każdej innej specjalizacji, aby wystawił Ci bezpłatne zaświadczenie, w którym opíše obrażenia, jakich doznałaś.
- Jeśli zdecydujesz się na opuszczenie domu, zabierz ze sobą klucze i ważne dokumenty (dowód osobisty, książeczkę zdrowia i legitymację ubezpieczeniową, dokumenty sądowe, akty urodzenia dzieci, paszporty itp.).

To dzięki sprzedaży produktów z Symbolem Nieskończoności prowadzimy działania w ramach kampanii

AVON
kontra przemoc

Kolczyki „Powiedz STOP Przemocy”
więcej na www.avon.pl

Pierścionek „Powiedz STOP Przemocy”
więcej na www.avon.pl

CO ROBIĆ

JĘŚLI JESTEŚ ŚWIADKIEM PRZEMOCY

Świadek może odegrać zasadniczą rolę w przerwaniu cyklu przemocy!

Pamiętaj, że ofiara przemocy w rodzinie:

- boi się o swoje życie i zdrowie
- nie wierzy, że ktoś chce i może jej pomóc, że ma prawo prosić o pomoc, że coś się zmieni
- wstydzi się, bo bierze na siebie całą odpowiedzialność za to co się dzieje w jej domu

TY możesz pomóc! Ważne jest przede wszystkim to, żebyś:

- wysłuchała osoby, która doznaje przemocy
- uwierzyła w to, co mówi
- zapewniła ją o tym, że ma prawo szukać pomocy
- zawiadomiła instytucje, które zajmują się udzielaniem pomocy w sytuacjach kryzysowych, czyli policję, Ośrodek Pomocy Społecznej czy Ośrodek Interwencji Kryzysowej

Lista pomocowych instytucji jest dostępna pod adresem:

www.porozumienie.niebieskalinia.pl

ZAWSZE
CHCE
WIEDZIEĆ
GDZIE JESTEM

PRAWO JEST PO TWOJEJ STRONIE

VADEMECUM PRAWNE

PRZESTĘPSTWO PRZEMOCY W RODZINIE

Zgodnie z art. 207 Kodeksu Karnego „kto znęca się fizycznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Jeżeli czyn określony powyżej połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Jeżeli następstwem czynu określonego w poprzednich paragrafach jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”

Pamiętaj! Przemoc w rodzinie to przestępstwo ścigane z urzędu! Oznacza to, że w przypadku tego rodzaju przestępstwa nie jest potrzebna inicjatywa pokrzywdzonego, postępowanie w sprawach przestępstw ściganych w ten sposób w całości powinno być wykonywane przez prokuraturę bądź policję. Zazwyczaj droga postępowania karnego uruchamiana jest poprzez złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa na policji albo w prokuraturze. Zawiadomienie to można złożyć ustnie do protokołu, można też osobiście złożyć pismo w sekretariacie lub wysłać listem poleconym. O tym, czy na skutek zawiadomienia zostało wszczęte postępowanie, czy też nie, zawiadamiający powinien zostać poinformowany.

PRZESTĘPSTWO INNE NIŻ CIĘŻKIE USZKODZENIE CIAŁA

Zgodnie z art. 157 Kodeksu Postępowania Karnego „kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Jeżeli sprawca powyższych czynów działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Ściganie tego przestępstwa odbywa się z oskarżenia prywatnego (czyli pokrzywdzony musi wskazać sprawcę i przedstawić dowody popełnienia przestępstwa), chyba że pokrzywdzonym jest osoba najbliższa zamieszkująca wspólnie ze sprawcą.”

Pamiętaj! Jeżeli pokrzywdzonym jest osoba najbliższa zamieszkująca wspólnie ze sprawcą, ściganie przestępstwa określonego w art. 157 KPK następuje na jej wniosek! Oznacza to, że ściganie tego przestępstwa uzależnione jest od woli osoby pokrzywdzonej, ale z chwilą złożenia wniosku organy ścigania przejmują ciężar prowadzenia sprawy, jak przy pozostałych przestępstwach ściganych „z urzędu”.

Zegar „przemocowy” w Polsce

- Co 40 sekund jakaś kobieta doświadcza aktów przemocy
- Co 2,5 doby ginie kobieta z powodu „nieporozumień rodzinnych”
- Co 15 minut ktoś zgłasza na policję fakt przemocy w rodzinie
- 6% kobiet w wieku 16-60 lat co roku doznaje przemocy (czyli ok. 800 tys.)
- Co druga kobieta udawała się po pomoc lekarską
- Co szósta wymagała hospitalizacji z powodu doznanej przemocy

Tylko 30% kobiet zgłasza organom ścigania fakt, że w ich rodzinie doszło do aktu przemocy.

(opr. prof. Beata Gruszczyńska, Katedra Kryminologii i Polityki Kryminalnej, UW)

IZOLACJA SPRAWCY PRZEMOCY W PRZEPISACH PRAWA CYWILNEGO I KARNEGO

Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, która weszła w życie 1 sierpnia 2010 roku, wprowadziła dwie zupełnie nowe konstrukcje prawne umożliwiające odseparowanie sprawcy od ofiary przemocy. Zgodnie z art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jeśli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania. Sąd cywilny rozpoznaje sprawę w trybie przepisów o postępowaniu nieprocesowym.

Pamiętaj! Postanowienie zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbyć się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku. Postanowienie staje się wykonalne z chwilą ogłoszenia i może być zmienione lub uchylone w razie zmiany okoliczności.

Zgodnie z wprowadzonym art. 275a KPK można nakazać opuszczenie lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym oskarżonemu o przestępstwo popełnione z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że oskarżony ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa groził. W postępowaniu przygotowawczym prokurator może zastosować ten środek na wniosek policji albo z urzędu. Policja niezwłocznie, nie później niż przed upływem 24 godzin od chwili zatrzymania, występuje z wnioskiem do prokuratora o zastosowanie tego środka zapobiegawczego.

Pamiętaj! Wniosek powinien być rozpoznany przed upływem 48 godzin od chwili zatrzymania oskarżonego! Środek ten stosowany jest na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, ale w uzasadnionych przypadkach może ulec dalszemu przedłużeniu przez sąd. Na wniosek oskarżonego przedstawiciel organów ścigania ma obowiązek wskazać mu miejsce pobytu w placówkach zapewniających miejsca noclegowe (inne niż miejsca pobytu ofiar przemocy).

PROCEDURA NIEBIESKIEJ KARTY – NOWE ZADANIA SŁUŻB

Zgodnie z art. 9d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty” i nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Prawo wszczynania i prowadzenia procedury „Niebieskiej Karty” w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie zostało przyznane:

- przedstawicielom jednostek organizacyjnych pomocy społecznej
- gminnym komisjom rozwiązywania problemów alkoholowych
- policji
- przedstawicielom oświaty
- przedstawicielom ochrony zdrowia

Wszczęcie procedury następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta” w przypadku powzięcia, w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych, podejrzenia stosowania przemocy wobec członków rodziny lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez członka rodziny lub przez osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie. Szczegółowe zadania tych służb, a także sposób prowadzenia procedury, określa rozporządzenie Rady Ministrów.

ZAŚWIADCZENIA LEKARSKIE DLA OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE

Osobie dotkniętej przemocą w rodzinie udziela się bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie badania lekarskiego w celu ustalenia przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie oraz wydania zaświadczenia lekarskiego w tym przedmiocie (art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Pamiętaj! Jeżeli jesteś ofiarą przemocy w rodzinie, masz prawo domagać się od lekarza wydania bezpłatnego zaświadczenia o przyczynach i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie!

ZAKAZ BICIA DZIECI

Zmiana ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wprowadziła także prawny zakaz bicia dzieci.

Pamiętaj! Osobom wykonującym władzę rodzicielską oraz sprawującym opiekę lub pieczę nad małoletnimi zakazuje się stosowania kar cielesnych! Zakaz ten wynika wprost z art. 961 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego. Stosowanie kar fizycznych wobec dzieci jest naruszeniem władzy rodzicielskiej.

Z raportu Światowej Organizacji Zdrowia

- 35% kobiet na świecie doświadcza przemocy w ciągu swego życia
- 30% kobiet doświadcza przemocy ze strony partnera
- W 6 na 7 przypadków sprawcą przemocy fizycznej lub seksualnej jest partner kobiety

(Global and regional estimates of violence against women: prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence, WHO 2013)

NIE JESTEŚ SAMA

GDZIE SZUKAĆ POMOCY

- W sytuacjach nagłych wzywaj policję. To jedyna służba, która może zapewnić Ci bezpieczeństwo we własnym domu!
- Pomocy możesz szukać w każdym Ośrodku Pomocy Społecznej (poza pomocą materialną można w nich także otrzymać kompleksową pomoc w sytuacjach kryzysowych).
- Szukaj w swojej okolicy Ośrodków Interwencji Kryzysowej, Punktów Informacyjno-Konsultacyjnych. Ich adresy znajdziesz na stronie www.niebieskalinia.pl
- Jeśli problemem towarzyszącym przemocą jest uzależnienie od alkoholu, zwróć się do gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych (informacji szukaj w urzędzie gminy).

ZADZWOŃ: Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” (organizacja pozarządowa) 22 668 70 00 - telefon czynny w dni powszednie w godzinach 12:00-18:00. Koszt połączenia zgodny z taryfą operatora.

ZADZWOŃ: Poradnia telefoniczna dla osób dorosłych w kryzysie emocjonalnym 116-123 (każdego dnia w godz. 14:00-22:00). Połączenie bezpłatne!

NAPISZ: poradnia@niebieskalinia.pl

Poradnia internetowa Niebieskiej Linii dofinansowywana jest ze środków kampanii Avon kontra Przemoc.